

ע"ר 26/09

**ועדת הערר של ארנונה
מועצה אזורית שומרון**

העוררת:

"נגד"

המשיבה: מנהלת הארנונה של מועצה אזורית שומרון

טענות העוררת בקצרה:

במגרש עליו מצוי "מבנה תעשייה" של העוררת מצויים עוד 4 מבנים. העוררת תופסת, מתוך שטח מגרש זה, קרקע – חצר בשטח 359 מ"ר, ואין שום חגיון ואו סיבה לחייב את העוררת על כל שטח החצר- אשר כלל אינו תפוס ע"י העוררת.

המכתב בצירוף תשריט לא חובא לידיעת העוררת כלל ועיקר.

טענות המשיבה בקצרה:

במהלך שנת 2005 נעשה סקר נכסים לחישוב הארנונה ביחס למבנה. תוצאות סקר זה בצירוף תשריט חובא לידיעת העוררת אולם לא נתקבלה פנייה מהעוררת.

ביחס לקרקע, המגרש עליו נמצא המבנה הינו בשטח של 5627 מ"ר על פי חלוקה יחסית של שטח הקרקע התפוסה. לפי אחוז יחסי של גודל המבנה השכור נמצא כי השטח לחיוב בגין מבנה בגודל 982 מ"ר הוא 1669 מ"ר.

החלטת הועדה

הוועדה שמעה את טענות הצדדים.

נראה כי עיקר המחלוקת נודע, לכאורה, לעוררת במכתב משנת 2006. אף לפי טענת העוררת, כי לא קיבלה מכתב זה, הרי שחלפו כ- 3 שנים עד להגשת הערר, כך שוודאי היה ידוע לעוררת השינוי בחיוב.

שטחי הקרקע חולקו באופן יחסי לפי גודל המבנה המושכר, ונראה כי כך נכון היה להיעשות, וחתיוב נעשה כדין.

טענתה של העוררת כי באזה"ית עלי זהב לא משלמים ארנונה כראוי ראוייה להיבדק ולהיבחן ע"י חמשיבה, אך אין בה כדי לגרוע מחיוב הארנונה של העוררת.

אשר על כן, הערר נדחה ללא צו להוצאות.

ניתן בהיעדר הצדדים היום. 12/3/14.

משרד המשפטים
36390
אשרית בלמס-באבאי, עו"ד
יו"ר ועדת ערר

מר איתי נדב
חבר הועדה

מר אמנון בר-אוריין
חבר הועדה